

man ikke er kommen videre, men der er noget, der hedder: Den Sten, man ikke kan løfte, skal man lade ligge, og jeg har foretrukket at faa den nævnte Ret for Søfolk frem for ingenting at faa. Jeg vil derfor anbefale at følge Flertallets Indstilling, som ogsaa er anbefalet af den ærede Ordfører for Flertallet (Theilmann).

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Allerede under Arbejdet med dette Lovforslags Udarbejdelse, inden Rigsdagen kom sammen, fik jeg en temmelig stærk Følelse af det vanskelige i at trække Skel mellem dem, som man vilde lade Lovforslaget omfatte, og dem, Lovforslaget ikke skulde omfatte, saa snart man gik udenfor Søfolkene Kreds. Jeg endte derfor med kun at tage Søfolkene med, saa meget mere som det var dem, der under de tidligere Behandlinger i Folketinget havde været ret stor Enighed om at give den Adgang til at stemme trods Fraværelse, som der, som ærede Medlemmer ville vide, ved forskellige Lejligheder har været stillet Forslag om i Folketinget. Saavel dette, at der var et Omraade, hvor jeg havde Følelsen af, at man fra alle Sider kunde enes, som ogsaa Vanskelighederne ved, hvis man gik videre end til Søfolkene, at finde en Grænse, som var baade retfærdig og forsvarlig, gjorde, at jeg ved Forslagets Udarbejdelse holdt mig alene til Søfolkene. Man fandt i Folketinget, først i Udvalget og senere ved Afstemningen i Tinget, at man nok kunde drage en ny Kreds med ind under de Vælgere, der kunde være Tale om at give Adgang til at stemme trods Fraværelse, idet man mente, at man kunde tage Statstjenestemændene med og saa ikke flere. Men det viste sig, navnlig ved første Behandling heroppe, at dette for saa vidt havde Konsekvenser, som man — og jeg indrømmer med nogen Ret — nævnede, at saa burde Folk, der ere ansatte ved Privatbaner, og som, bortset fra, at de ikke ere Statstjenestemænd, i høj Grad ere ligestillede med disse, ogsaa tages med. Jeg erkender, at det har sine Vanskeligheder at finde Grænsen, saa snart man ikke holder sig til Søfolk alene. De foreslaaede Ændringer, som gaa ud paa at bringe Forslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det blev forelagt i det andet Ting, kan jeg af let forstaaelige Grunde ikke modsætte mig, og jeg haaber paa, at der heller ikke skal blive Vanskeligheder ved i Folketinget at faa Forslaget gennemført selv i den noget, om jeg saa maa sige, reducerede Skikkelse, hvori

det vil foreligge, hvis de af Flertallet stilledes Ændringsforslag vedtages.

De Ændringsforslag, der gaa ud paa yderligere at skærpe Reglerne om, at Afstemningen skal være hemmelig, har jeg selvfølgelig ikke noget at indvende imod, og jeg kan anbefale Tinget at stemme for dem. Jeg takker i øvrigt Udvalget for den baade velvillige og hurtige Behandling, idet jeg ved, at der fra Søfolkene Side næres baade et stærkt Ønske og et stort Haab om, at det nu maa lykkes at give dem Mulighed for at stemme, til Trods for at de i Medfør af deres Virksomhed i de allerfleste Tilfælde ville være nødtte til at være fraværende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *et Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Harald Jensen) [se Tillæg B. Sp. 2337] vedtoges med 40 Stemmer mod 8.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 919), saaledes ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2—4 til § 4 af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 5—7 til § 4 af *Flertallet under Nr. 1* betragtedes som vedtagne som Følge af Afstemningen over Ændringsforslaget under Nr. 1.

§ 4, saaledes ændret, og Ændringsforslagene Nr. 8 og 9 til § 5 af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 til § 5 af *Flertallet under Nr. 1* betragtedes som vedtagne som Følge af Afstemningen over Ændringsforslaget under Nr. 1.

§ 5, saaledes ændret, § 6, Ændringsforslag Nr. 12 til § 7 af *Udvalget*, § 7, saaledes ændret, og §§ 8—11 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 12 af *Flertallet under Nr. 1* betragtedes som vedtaget som Følge af Afstemningen over Ændringsforslaget under Nr. 1.